

Biskup dr. Gebhard Fürst

„OVO JE POST KOJI, MI JE PO VOLJI ...“

Izaija 58,6

Uskrсни put pokore u doba korone

Pastoralno pismo
župama biskupije Rottenburg-Stuttgart
u povodu razdoblja uskrсне pokore 2021.

Biskup dr. Gebhard Fürst

„OVO JE POST KOJI, MI JE PO VOLJI ...“

Izaija 58,6

Uskrсни put pokore u doba korone

1. korizmena nedjelja: 21. veljače 2021

Draga braćo i sestre!

U svojoj poslanici za ovogodišnje vrijeme posta želio bih vam predstaviti način posta koji se vrlo dobro uklapa u vrijeme pandemije izazvane koronom, a koju svi vrlo teško proživljavamo. Želio bih pridobiti vašu pažnju za način posta koji je stvoren za osobe koje su pogođene pandemijom i koje zbog nje posebno pate.

Ovaj potpuno drukčiji način posta u smislu svrsishodne, solidarne brige za ljude u potrebi pronalazimo u proročanskoj objavi izraelskog naroda. Istaknuti zagovornik tog poimanja posta bio je velik prorok Izaija. Najvažniju informaciju o takvom proročanskom postu izrekao je Izaija dojmljivim jezikom:

Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi. (...) Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu, dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog. (usp. Izaija 58,6-11)

**„OVO je post koji, mi je po volji!“ –
Riječ je Jahve Gospoda.**

(usp. Izaija 58,6)

Sveto Pismo poznaje, dakle, još jedan, drukčiji način posta od onog našeg uobičajenog. Neobičan Izaijin tekst o postu otkriva iznenađujuću praksu posta. Ne radi se o odricanju, nego o pažljivom djelovanju na dobrobit bližnjeg. Radi se o pažljivosti na dobrobit posebno onog tko u nuždi, u današnjim rastrganim vremenima, treba pomoć u svojem životu i u svojem ozdravljenju.

Brojni su oni koji na najrazličitije načine trebaju pomoć, pažnju, potporu i solidarnost, u ovom današnjem izvanrednom stanju izazvanom koronom.

Pozivam vas da u 40 dana koji nam predstoje do uskrsnog slavlja napravite *prvi korak na putu prema takvom postu*, da ljudima u teškim situacijama pandemije posvetite posebnu pažnju.

Mislim na stare ljude koji su posebno ranjivi, koji se osjećaju izoliranima i zanemarenima. – Svatko od nas trebao bi se zapitati. Kako mogu pomoći?

Mislim na ljude koji žive u brizi za svoje zdravlje i koji su gotovo zarobljeni strahom od zaraze. Svatko od nas trebao bi se zapitati: Kako im mogu olakšati njihove brige i strahove?

Mislim na one koje je bolest oslabila i koji su zbog toga posebno ugroženi. – Svatko od nas trebao bi se zapitati: Gdje bih mogao biti potreban?

Mislim na sve one koji trenutačno ne mogu održavati svoj odnos prema svojim najmilijima, rodbini i prijateljima i koji su zbog toga usamljeni. Svatko od nas trebao bi se zapitati: Kako i gdje mogu pomoći i pružiti utjehu?

Mislim na one koji se posebno angažiraju u ova vremena, prelazeći svoje tjelesne i duševne granice, i koji se gotovo slamaju pred velikim izazovima: na njegovatelje i liječnike, majke i očeve koji svoje zanimanje i posao moraju uskladiti s brigom za djecu i od kojih se očekuje da u tijesnom kontaktu žive sa svojim obiteljima, i koji su zbog toga pod stresom, doživljavajući nelijepu scenu koje sežu sve do nasilja. – Svatko od nas trebao bi se zapitati: Kako im mogu pokazati svoju solidarnost i spremnost na pomoć?

Mislim na sve obeshrabrene, tužne i umorne kao i na one koji su izgubili radost življenja. – Svatko od nas trebao bi se zapitati: Što mogu učiniti kako bih ih ohrabrio i kako bih na noge podigao sve slomljene?

Mislim na ljude koji su svoje bližnje i prijatelje izgubili zbog korone i koji nisu bili uz njih u njihovim smrtnim trenucima. Razmislimo malo: ljudska blizina čini tugu podnošljivijom i pruža utjehu.

Mislim na ljude koji više ne mogu izdržati trenutačnu situaciju i koji očajavaju. Svatko od nas trebao bi se zapitati: Bi li moja blizina mogla pružiti nadu?

Draga braćo i sestre,

takvih ljudi koji se nalaze u iznimnim situacijama, a koje Izaija u svoje vrijeme doživljava ugroženima i potrebitima, puno je u današnje vrijeme pandemije.

Napravimo i drugi korak na putu prema takvom postu. Nemojmo samo dijagnosticirati patnju drugih ljudi, promatrajući je izdaleka. Skupimo snage, odvrćući pogled od sebe samih, kako bismo drugima u njihovim potrebama bili zaista blizu.

Nastavimo hodati putem tog posta, na kojem ćemo svima, koji se na razne načine nalaze u nevolji i koji su u vrijeme korone pritisnuti raznim križevima, pomoći na dosjetljiv i učinkovit način.

Draga braćo i sestre! Sami ne možemo na plećima nositi sve te probleme koji se javljaju i postaju vidljivi u ovo vrijeme pandemije. No, svatko od nas može dati svoj poseban doprinos kako bi beznadna iskustva ljudi postala – koliko je moguće – što ispunjenija nadom. Zajedno možemo prevladati ova vremena.

Koliko god iznenađujuće bilo. Tamo gdje ljudi svojom brigom i pomoći u ova tmurna vremena unose povjerenje, hrabrost i malo radosti, na svoj način idu putem posta.

Tko pomaže i rasvjetljuje tmine, taj posti u smislu Izaije. Bog nam poručuje: „OVO je post koji mi je po volji.“ (Iz. 58,6)

Ako postupaš na taj način – govori Bog slikovitim riječima kroz Izaiju – zahvaljujući tvojim velikim i malim dobročinstvima u ljudima će se pojaviti svjetlo. „Tad će sinut` poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti.“ (Iz. 58,8) – „A kada ćeš ga sam doživati, Gospodin će ti dati odgovor. A kada ćeš tražiti pomoć, reći će ti: Evo me. I bit ćeš poput dobro zalivenog vrta.“ (usp. Iz. 58,11b) Ti sam bit ćeš onda izvor života.

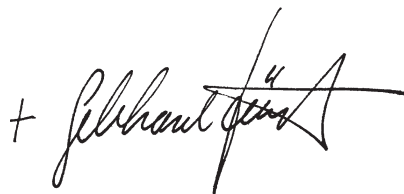
Draga braćo i sestre, *vaša pomoć* potištenima i žalosnima u ova vremena promijenit će i vas same. Post kao iscjeljujuće djelovanje u odnosu na bližnjeg povezan je s obećanjem: „Tvoje rane“ – *a tko od nas ne bi imao rana?! – „Tvoje rane brzo će zacijeliti.“* (Iz. 58,8)

Kada god djelujemo pomažući u ovim kaotičnim vremenima koja su rastrgala brojne živote, naša pomoć na blagotvoran način djeluje i na nas. Kada drugima pomažemo, pronalazimo smisao života. *Tako se iz tog načina posta rađa novi put prema životu, uskrsni pokornički put koji nas s radošću približava Uskrsu, blagdanu Uskrsnuća.*

U tom slučaju i mi sami za naš uskrsni put pokore možemo reći i priznati: „Ovo je post koji mi je po volji.“ (Iz. 58,6)

Rottenburg, 2. veljače,
Blagdan Prikazanja Gospodinova – Svijećnica.

Vaš

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gebhard Fürst', with a large, stylized flourish at the end.

Biskup dr. Gebhard Fürst

Molitva u doba korone (umjesto molitve vjernika)

Dobri Bože,

živimo u vremenima nesigurnosti i straha:

brinemo za voljene.

Bojimo se zaraze.

Strepimo kako će se naš svijet promijeniti u ovim mjesecima.

Naš uobičajen život promijenjen je iz temelja: Moramo se odreći puno toga što volimo činiti kako druge ljude ne bi doveli u opasnost. To nas opterećuje te se nadamo da će ta vremena uskoro proći.

Sve to: naše bojazni, naše nade, naše strahove,

sve to iznosimo pred tebe.

Rekao si da čuješ naše molitve.

Rekao si da svoje brige smijemo prebaciti na tebe.

Rekao si da si s nama sve do kraja ovog svijeta –
pa i u teškim vremenima.

Uzdamo se u tebe.

Ljude koje volimo stavljamo u tvoje ruke: blagoslovi ih
i čuvaj.

I molimo te, podari nam snage i pouzdanja te nas štiti
u ovim vremenima.

Amen.

Švicarski liturgijski institut, Ursula Schumacher

